

Калидвожаҳо: нарх, нархгузорӣ, соҳаи кишоварзӣ, бозор, маҳсулоти соҳаи кишоварзӣ.

Нарх ин омили муайянкунандаи механизми бозорӣ ба шумор меравад. Вай ба ташкили вазъи иқтисодии корхонаҳои кишоварзӣ таъсири ҳалкунанда мерасонад. Нархи бозорӣ маҳсулоти соҳаи кишоварзӣ дар зери таъсири омилҳои гуногун, ки ҳолати мувофиқат ба бозорро муайян мекунад, муқаррар карда мешавад.

Бозор дар шароити муосир ин соҳаест, ки дар он рушди истеҳсолот ва талаботи эҳтиётот ва пешниҳод ошкор мешаванд. Фақат дар бозор имконияти истеҳсолкунанда ва истеъмолкунанда дар муайянкунии сифат, баҳои маҳсулоти соҳаи кишоварзӣ ва шароитҳои фурӯш пайдо мешавад. Дар натиҷа нарх ба вучуд меояд. Бозор нархро муайян мекунад, ки бояд талабот ва пешниҳод бо ҳам мувофиқ бошанд.

Ташаккулёбии нарх дар соҳаи кишоварзӣ аз дигар соҳаҳои хоҷагии халқ бақуллӣ фарқ менамояд. Ташаккулёбии нарх дар соҳаи кишоварзӣ чунин муайян карда мешавад:

якум, гуногунӣ дар намудҳои хоҷагидорӣ ва муносибатҳои иқтисодӣ;

дуюм, табиати ҳуди истеҳсолоти соҳаи кишоварзӣ ва амалкунӣ он дар захираи заминҳои сифаташ гуногун.

Дар ин шароит сатҳи хароҷоти меҳнат ва ҳосилнокии меҳнат бевосита бо омилҳои табиӣ алоқаманд аст.

Нархи маҳсулоти соҳаи кишоварзӣ дар асоси хароҷотҳои ҷамъиятӣ – зарурии меҳнат дар заминҳои ҳосилнокиашон паст муайян карда мешавад. Раванди меҳнат дар ин соҳа бо истифодаи заминҳои сифаташ гуногун алоқаманд аст. Замин ҳамчун воситаи асосӣ буда, аз дигар воситаҳои истеҳсолот бо чунин хусусиятҳои муҳим фарқ мекунад:

якум, замин бо меҳнати одам бунёд карда намешавад;

дуюм, он маҳдуд аст;

сеюм, вай бо дигар воситаҳои истеҳсолот иваз карда намешавад.

чорум, агар онро дуруст истифода намоем, вай метавонад ҳосилнокии гумкардари барқарор созад ва сатҳи онро баланд бардорад [1. с. 24].

Ба сохтори нарх ба ғайр аз арзиши аслии маҳсулот боз меъёри муайяни фоида ва даромадҳои рентавӣ дохил мешавад. Муайянкунӣ андозаи рентаи дифференциалӣ яке аз масъалаҳои муҳими ташаккули нарх барои маҳсулоти соҳаи кишоварзӣ мебошад.

Ба сатҳи нарх ва ташаккулёбии он омилҳои дигар ба монанди андоз, қарз ва сармоя, ки онҳо дар ҳавасмандкунӣ корхонаҳои кишоварзӣ нақши калонро мебозанд, таъсир мерасонанд.

Тамоюли номусоиде, ки дар соҳаи кишоварзӣ дар аввали солҳои 90-уми қарни ХХ ба вучуд омад, таъсири худро ҳангоми ивазнамоии байнисоҳавӣ қисми даромади характери рентавӣ доштаро ба манфиати ташкилотҳои ҷамъкунандаи (заготовительных) КАС ва соҳаҳои коркарди саноат меорад, мерасонад ва он маънои талафотро дорад. Ин дар он ҳолате ба вучуд меояд, ки сатҳи нархи миёнаи фурӯши ҳамаи миқдори маҳсулоти кишоварзӣ, ки истеҳсол шудааст, таъмин намекунад. Дар натиҷаи воридкунӣ ашёи хоми кишоварзӣ бо нархи нишондодашуда ба коркард, табиатан, арзиши аслии маҳсулотҳои тайёр (коркардкардашуда) паст мешавад.

Муайян намудани масъалаи бозтақсими рентаи замин дар марҳилаи ивази байнисоҳавӣ пешниҳод менамояд, ки муносибати байниҳамдигарии соҳаи саноат, ки соҳаи кишоварзиро бо воситаи истеҳсолот таъмин намуда, хизматрасонии истеҳсолӣ – техниро иҷро менамояд ба инобат гирифта шавад.

Ба ақидаи В. Алферев: - «Таносуби нарх ба маҳсулоти кишоварзӣ ва таъминкунандагони он бо воситаҳои истеҳсолот ва хизматрасонӣ омилҳои муҳиме, ки ба ташаккулёбии бозори захираҳо таъсир мерасонанд» ба шумор меравад [2. с. 52].

Мувофиқи маълумотҳои корхонаи воҳиди давлатии ҷумҳуриявӣ «Тоҷикагролизинг» дар соли 2017 нархи техникаю таҷҳизот, сӯзишворӣ, нуриҳои минералӣ, қувваи барқ назар ба нархи маҳсулотҳои кишоварзӣ хеле баланд гардидааст. Масалан, нархи хариди техникаи кишоварзӣ барои корхонаҳои гуногуни кишоварзӣ дар соли 2017 чунин аст: трактори МТЗ 80 Х2М – 330050 сомонӣ, Т28Х4М – 198030 сомонӣ, ДТ -75М -330050 сомонӣ, Т4А – 330050 сомонӣ, комбайни ғалладаравӣ СКДОН – 707250 сомонӣ, ядаҳои тракторӣ – Т2ПТС – 4793 – 56580 сомонӣ, испори трактор ПЛН – 435 – 12259 сомонӣ, тухмипошаки пахта -56580 сомонӣ, тухмипошаки ғалла – СЗ, СЗН- 66010 сомонӣ, мошинҳои хӯроки чорво ва силосғундор – 113160 сомонӣ, тӯйбанду тағрез ПСБ – 113160 сомонӣ, картошкашинонак – 51865 сомонӣ, картошкаканак – 37720 сомонӣ мебошад.

Номутаносибии нарх ба афзоиши баланди хароҷот барои харид ва истифодаи захираҳои моддӣ – техникӣ ба баландшавии нархи маҳсулоти кишоварзӣ оварда расонида, самаранокии иқтисодии истеҳсолоти кишоварзиро паст мекунад. Ин аз он шаҳодат медиҳад, ки нархи маҳсулоти кишоварзӣ ва саноатӣ ба такмилдиҳии фаврӣ муҳтоҷ мебошад. Нархҳои бозоргонӣ бояд таъмини хароҷотҳо оид ба истеҳсол ва фурӯши маҳсулоти кишоварзӣ, инчунин фоидаи ба қадри кифояро барои васеъкунӣ истеҳсолотро таъмин наояд.

Аз ин ҷо бармеояд, ки дар соҳаи кишоварзӣ ҳангоми дида баромадани масъалаҳои нарх ва нархгузорӣ зарур аст, ки мубодилаи мусоивӣ байни соҳаҳои саноат ва кишоварзӣ ба назар гирифта шавад.

Дар замони имрӯза ин мубодилаи байни ин соҳаҳо мусовӣ намебошад. Ин аз он шаҳодат медиҳад, ки соҳаи кишоварзӣ дар индексиронии ҳамаи намуҳои нарх муҳтоҷ аст.

Дар иқтисоди намунавии бозоргонӣ нархҳои пешгӯикунанда истифода мешавад, ки он дар асоси бизнес – лоиҳа, бизнес - нақша, нақшаи рушди корхонаҳои кишоварзӣ, нақша – пешбиниҳои индикативии давлатӣ тартиб дода мешавад. Бисёр вақт намуди нархҳо аз рӯи намуди бозор, ки дар он ҷо ба вучуд меоянд, муайян карда мешавад. Аз рӯи ин аломат нархҳо ба биржавӣ, музоядӣ ва комиссионӣ ҷудо менамоянд. Мавҷуд будани нархҳои гуногун ба маҳсулотҳои якхелаи кишоварзӣ дар давлатҳои гуногун зарурати истифодаи нархҳои ҷаҳонӣ, яъне нархи бозори ҷаҳонӣ оварда мерасонад.

Нархҳои ҷаҳонӣ ин нархҳои воқеии амалкунанда ба бозори умумиҷаҳонӣ ба маҳсулоти гуногуни кишоварзӣ мебошанд. Нархҳои ҷаҳонӣ одатан бо табдилпазирии озоди асбоб ҳисоб карда мешаванд. Аз рӯи тадбири ташаккули муносибатҳои бозоргонӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон нархҳо дар бозорҳо тамоюли наздикшавӣ ба ҷаҳониро соҳиб шуданд.

Механизми нархгузори аз як тараф алоқаи байни нарх ва омили нархбавучудоваранда ва аз дигар тараф усули муқарраркунии нархҳо, технологияи раванди тавлид ва кор кардани он, дигаргунӣ дар вақт мебошад.

Омилҳои иқтисодии механизми рентавӣ аҳамияти тағйирёбанда доранд, соҳиби мутаҳарриканд, ки вазъияти ивазшаванда дар низоми муносибатҳои бозоргонӣ, вазъии воқеӣ дар бозор шарт аст. Нақшаи муайянкунандаро дар маҷмӯи ҳамаи омилҳо ва асбобҳои аниқӣ муқарраркунӣ ва тақсимкунии рентаи замин механизми нархӣ бозӣ мекунад.

Барои ҳамин саволе оид ба принсипи муқарракунии нарх ба маҳсулотҳои кишоварзӣ бо ҳисоби аз як тараф хосияти воқеии амалиёти омилҳои табиӣ рента ба вучудоваранда ва аз дигар тараф, рушди қонуниятҳои умумии иқтисоди бозоргонӣ ба миён меояд.

Дар шароити амалкунандаи иқтисоди бозоргонӣ бо ёрии нарх мукамалкунии фишанги ҳавасмандгардонӣ дар соҳаҳои тақсимотӣ дар он ҳолате амалӣ мегардад, ки агар ҷенкунии ҳиссаи ҳар як корхонаи кишоварзӣ ё соҳа дар ташкили даромади миллӣ бо нишондодҳои арзишӣ имконпазир бошад.

Чӣ хеле ки маълум аст, асоси арзиш ин хароҷотҳои ҷамъиятии зарур барои истеҳсоли маҳсулоти кишоварзӣ ба шумор меравад. Дар баробари ин таваҷҷуҳи иқтисодчиён барои тадқиқоти ҳисобии арзиши истеъмолӣ, фойданокӣ маҳсулоти кишоварзӣ дар нархгузори бисёр афзуда истодааст. Раванди нархгузори дар шароити иқтисоди бозоргонӣ бо қонуни талабот ва пешниҳод зич алоқаманд аст. Ин қонун алоқаи дутарафаи миқдорӣ байни нарх ва талабот, инчунин байни нарх ва пешниҳодро ифода мекунад. Ин қонунҳоро агар аз худ намоём, нархҳо ва даромадҳоро ба танзим даровардан мумкин аст, ки имрӯз дар бисёр давлатҳо инро амалӣ намуда истодаанд.

Яке аз талаботи аввалин ва муҳим, ки ба нархгузори пешниҳод карда мешавад баҳисобгирии пайдарпайи нархҳо дар хароҷотҳои ҷамъиятӣ – зарурии меҳнат мебошад.

Дар ин ҷо саволе ба миён меояд, ки кадоме аз хароҷотҳоро ҷамъиятӣ – зарурӣ ҳисоб намудан мумкин аст. Барои ин на танҳо ҳаҷми истеҳсолоти кишоварзӣ бо хароҷотҳо балки бо эҳтиёҷ ва қобилияти харидории истеъмолкунандагони потенциалӣ муқоиса намудан мумкин аст. Дар баробари ин якчанд вариантҳои дигари эҳтимолии қонегардонии талаботҳои ҳақиқӣ бо маҳсулоти гуногуни кишоварзиро ба назар гирифтани зарур аст. Инчунин омилҳои дигар ба монанди шароитҳои иқлимӣ ва боду ҳаво, мавсими сол, хусусиятҳои миллӣ ва ғайраҳоро бояд ба назар гирифт. Дар ҳар ҳолати аниқ омили муайян метавонад аҳамияти ҳалкунанда дошта бошад. Дар баъзе ҳолатҳо омили дуҷумдараҷа метавонад асосӣ шавад ва асосӣ ба нақшаи дуҷум гузарад. Ҳамаи ин алоқамандҳои мураккаб имконияти ҳисоби аниқӣ хароҷотҳои ҷамъиятӣ – зарурии меҳнатро таъмин намекунад, ҳатто дар ҳолате ки барои ҳалли он МЭҶ-и муосир истифода бурда мешавад. Ҳисоби аниқӣ хароҷоти ҷамъиятӣ – зарурии меҳнат танҳо ба тӯфайли бозори молҳо ва хизматрасониҳо имконпазир аст.

Бояд қайд намоём, ки дар бисёр ҳолатҳо сатҳи хароҷот дар корхонаҳои кишоварзие, ки маҳсулоти якхелаи кишоварзӣ истеҳсол мекунад гуногунанд. Ин пеш аз ҳама бо шароити воқеӣ соҳаи кишоварзӣ алоқаманд аст. Омили табиӣ ба сатҳи хароҷотҳо дар хоҷагиҳо таъсири қалон мерасонад. Мувофиқи шароити иқтисоди бозоргонӣ дар бозори кишоварзӣ нархҳо аз рӯи хароҷотҳои пайваस्तкунанда (замыкающим) муайян карда мешаванд. Хароҷотҳои пайваस्तкунанда ин хароҷотҳои истеҳсолот нисбатан ба заминҳои сифаташ паст дар сатҳи меъёри хоҷагидорӣ буда, вай инчунин хароҷоти ҷамъиятӣ – зарурӣ мебошад.

Дар шароитҳои иқтисоди мутамакказ – нақшавӣ дар муддати якчанд солҳои муҳокимаи илмӣ масъалаи рентаи замин саволи давравӣ дар бораи он, ки дар соҳаи кишоварзӣ асоси нарх хароҷотҳои истеҳсолот дар заминҳои сифаташ миёна ба шумор меравад, ба вучуд меояд. Дар ин ҳолат хоҷагиҳое, ки заминҳои сифаташ хубро истифода мебаранд, рентаи дифференциалӣ ва инчунин монополиро мегиранд, аммо барои хоҷагиҳои бо заминҳои сифаташ паст кор мекунад ин вазъияти иқтисодӣ ҳавасмандкунии интенсивификатсиякунониро ба вучуд меовард, ки вай ба гирифтани рентаи дифференциалии 2 ҳавасманд мегардад. Дар ин ҳолат хоҷагиҳои кишоварзӣ дар шароитҳои нобаробари ибтидоии иқтисодии қарор мегиранд.

Ҳамин тариқ, дар давраи иқтисоди бозоргонӣ низоми заминдорӣ музднок амал мекунад, ки вай бояд ба чунин талаботҳо ҷавобгӯ бошад:

- бояд ҳавасмандӣ оид ба истифодаи оқилонаи захираҳои заминӣ ташкил карда шавад;
- истеҳсолкунандагони кишоварзиро нисбатан бо имкониятҳои баробар барои ташкили тақрористеҳсоли васеъшуда таъмин намудан зарур аст;
- шароит барои барқарорсозии заминҳои вайроншуда, баланд бардоштани сифати хок ташкил карда шавад.

Барои амалӣ намудани ин талаботҳо зарур аст, ки аккумулятсияи қисми маҳсулоти кишоварзии иловагӣ, ки аз тарафи корхонаҳои кишоварзӣ истехсол карда мешаванд ва он дар дасти давлат ҳамчун соҳибмулки замин мебошад ва онро байни соҳаҳо азнавтаксимкунии гузаронида шавад.

Масъалаи нарх ва нархгузорӣ яке аз механизмҳои асосии иқтисодӣ буда, ташкили мувозии он бо соҳаи саноат ҳавасмандии корхонаҳои кишоварзиро таъмин менамояд.

Адабиёт:

1. Абдалимов А., Курбонов К.Ю. Выравнивание объективных условий использования различных категорий сельскохозяйственных земель / Душанбе: Ирфон, 2015г. - 136 с. - ISBN 978-99975-0-201-8.

2. Алферьев В. Рынок ресурсов для сельского хозяйства //АПК: Экономика, управление, 2007, № 10. - с. 55-57

АННОТАЦИЯ

**ЦЕНА И ЦЕНООБРАЗОВАНИЕ ОДНО ИЗ ОСНОВНЫХ МЕХАНИЗМОВ
СТИМУЛИРОВАНИЯ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ**

В статье рассмотрены проблемы цен и ценообразования в сельском хозяйстве. Автор утверждает что цена и ценообразование является одним из экономических механизмов, организация их и эквивалентного обмена со промышленностью обеспечивает стимулирования сельскохозяйственных предприятий.

ANNOTATION

**PRICE AND PRICING ONE OF THE MAIN MECHANISM OF ENTREPRENEURS OF
ENTERPRISES AGRICULTURE**

The article discusses the issue of pricing and pricing in agriculture. The author argues that pricing and pricing is one of the economic mechanisms, and its balanced arrangement with the industry provides incentives for agricultural enterprises.

Keywords: price, pricing, agriculture, market, agricultural products.